דתפים ביה ואי משום דשיירה אטו בכל דוכתי תנא

בלישנה יתירה ש"מ דלמעוטי רכוב

אתא והיינו דפריך בתר הכי וליערבינהו ולתנינהו וא"ת לעולם

מנ"ל למעוטי רכוב דלמא הא דלא

ערבינהו כדי לאשמועינן דמשיכה

אורחא בגמל והנהגה בחמור ואפ"ה

אחד מושך ואחד מנהיג בגמל לא

כולהו קניינין וי"ל דממשנה יתיר' קדייק דליערבינהו ולתנינהו שנים

שהיו מושכין או מנהיגים בין בגמל בין בחמור ומו לא מדקתני

םב א מיי' פי"ז מהל' אבידה הל' ה ועי

בהשגות ובמ"מ סמג עשין עד טוש"ע ח"מ סי' רעה

סעיף א: סעיף א: סג ב ג מיי׳ שם הלי ז

טוש"ע שם סעיף ג: סוש"ע שם סעיף ג: סר ד ה טוש"ע ח"מ סי"

רסט סעיף ה וע"ש: סה וז מיי' פ"ב מהל' מכירה הל' י ועיין

במ"מ סמג עשיו פב

טוש"ע ח"מ סי קלו סעיף ה:

בגליוו מהרי"בו. ג) פי בתפון מהאריבן, אם פיי במקום שטעו חכמים ולא דברו כהלכה לא רצה לגנותם ולומר טעו אלא לגלועם ולומה קבו נוכה אמרו ברותא היא כלומר דעת חילונית היא. ערוך ערך בר ד'], ד' [וע"ע חוס' כתובות ל: ד"ה ואי דלא מלי],

לעזי רש"י

קיבציי"ל [קיביצינ"א]. רתמת ראש, רסן.

מוסף רש"י

אם תימצי לומר המגביה מציאה לחבירו. כלומר אפילו אם תמלא לומר המגביה כו׳ (לעיל ח.). ובית פגיה. בית רחשה ולחייה (שבת נא:) בית רחש של חפסר (סוטה מה. וראה לקמן צ.).

א) ולשיל הן, כ) פיים במדה זו. לקמיה מפרש למעוטי מחי: אי הכי. דלתנא קמא בדושך ומנהיג אין אבל רבוב לא. תימה מנ"ל דלמא כ"ש רכוב בדופא ושי פססים ים. איפכא הני אמאי החני משירה דומל והורגה דחמור לייורדיים: איפכא קני אמאי קתני משיכה בגמל והנהגה בחמור ליערבינהו וכו׳ מושכין ומנהיגין: איכא חד לד דלא קני. להכי לא מלי למתני בתרוייהו משיכה והנהגה ותנא הכי מושכין בגמל ומנהיגין בחמור

או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג

באחד מהן אותו שדרכו בשניהם:

במדה הואת. קס"ד במשיכה או

בהנהגה בין בגמל בין בחמור: אחד

ספום במוסירה. ואינו מנהיג: ש"מ

רכוב קני. שלא במקום מנהיג וכיון

דשלא במקום מנהיג קני כוליה

במקום מנהיג פלגי: נקני נמי רכוב

במוסירה. שברחש החמור שהוח

מכשיט החמור וכחמור דמי: בשלמה

רכוב. מלית למימר דקנה בהגבהת

חבירו שהגביה ראשו השני מן הקרקע

דקא מגבה לה בן דעת: אלא ספוס

במוסירה במחי קני. פלגה והלה רחשה

השני מונח במקומו והגבהת הפקר לא

קניא עד דעקר לכוליה: האי מאי.

דקא אמרת הגבהת תופס במוסירה

לא הויא הגבהה לדידיה והויא הגבהה

לאחריני אפילו אם תימצי לומר כו':

ובים פגיה. קיבליי"ל בלע"ו מה

שבראש החמור וכחמור דמי: מה

שתפום בידו. דמה שבתוך ידו הוי

מגביה לנמרי: לא זה ולא זה. והבא

לחוטפו יחטוף: כדקחני. זה קנה

חמור וזה קנה מוסירה אפי׳ בית

פגיה של חמור: הואיל ויכול. התפוס במוסירה למושכו בכח וינתק מראש החמור ויביאנו אצלו דהואיל

וראש החמור גבוה נוח להביאה

אללו בנתיקה אחת: ברותא היא. דאע"ג דיכול לנתק לאו הגבהה

היא: חליה על גב העמוד. דכיון

דבמקום גבוה הוא האוחזה בראשה

השני נוח לו לנתק ולהביאה אצלו

דלא מחסר הגבהה: הכי נמי דקמא

קני. דמכי אגבהה קניא כולה משום דיכול לנתקה. אם כן יש חילוק

בשנים שהגביהו מליאה זה מכאן וזה

מכאן בין מקום גבוה למקום נמוד

דהיכא דשני ראשיה מונחים בקרקע

אין הגבהת של ראשון קונה כולה

שחין יכול לנתקו ולהביחו חצלו מתוך

שהוא ארוך ומונח בקרקע כל מה שהוא נותקו ומושכו אחריו נגרר

הוא על גבי קרקע והיכא דאחד

מראשיה גבוה כגון בראש החמור

או על גבי עמוד המגביה תחלה

ראש שעל גבי קרקע קונה כולה ואנן

לא אשכחן תנא דמפליג: רכוב בשדה.

בהמה של מציאה קונה אבל לא בעיר

וטעמא מפרש לקמיה ומנהיג אף בעיר

קנה וכ"ש בשדה. ש"מ רכוב לחודיה

קני כו': אין דרכן. משום לניעותא:

ואי

עבד וקני אלא יבמקח וממכר עסקינן דאמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין

במדה זאת קנו ר' יהודה אומר לעולם לא קנה עד שתהא משיכה בגמל והנהגה בחמור מושך ומנהיג אין אבל רכוב לא הוא הדיו דאפילו רכוב והא דקתני מושך ומנהיג בגמל והנהגה בחמור קמשמע לן דאפילו איפכא נמי קני אי הכי ליערבינהו וליתנינהו בחמור איכא חד צד דלא קני איכא דאמרי ואית דמותיב מסיפא במדה זו קנה במדה זו איפכא אי הכי היינו ר' יהודה איכא בינייהו צד אחד דלא קנה אית דאמרי משיכה בחמור חמור ואחד תפום במוסירה זה קנה חמור וזה קנה מוסירה שמע מינה רכוב קני הכא נמי וזה קנה חצי מוסירה בשלמא רכוב קני דקמגבה ליה בן דעת אלא תפום במוסירה וזה קני מה שתפום בידו יהאי מאי אם תימצי לומר המגביה מציאה לחבירו קנה חבירו הני מילי היכא דקא מגבה ליה אדעתא בידו והשאר לא קנה לא זה ולא זה רבי אבהו ולהביאה אצלו יוהא דר' אבהו ייברותאיי היא והגביה חציה מעל גבי קרקע ובא אחר והגביה חציה מעל גבי עמור הכי גמי דקמא קני ובתרא לא קני הואיל ויכול לנתק ולהביא קנה הכא נמי מנהיג ברגליו אי הכי היינו מנהיג תרי גווני מנהיג אי הכי רכוב בעיר מאי מעמא לא קני אמר רב כהנא לפי מאי דעבד עבר וקני הכא נמי מאי דעבר

קתני מיהת או שהיה אחד מושך ואחד מנהיג לאפוקי מדר' יהודה דאמר עד שתהא משיכה שנים שהיו מושכין ומנהיגין בין בגמל בין משיכה בחמור ואיכא דאמרי הנהגה בגמל למעומי מאי לאו למעומי רכוב לא למעומי ואיכא דאמרי הנהגה בגמל ת"ש יאחד רכוב במנהיג ברגליו אי הכי נקני נמי רכוב במוסירה אימא זה קנה חמור וחצי מוסירה במאי קני אימא זה קנה חמור וכוליה מוסירה דחבריה האי אדעתא דידיה קא מגבה ליה איהו לא קני לאחריני מקני אמר רב אשי יזה קנה חמור ובית פגיה וזה קנה מה שתפום אמר לעולם כדקתני הואיל ויכול לנתקה דאי לא תימא הכי יּמלית שהיא מונחת חציה על גבי קרקע וחציה על גבי עמוד ובא אחד אצלו אלא הא דר' אבהו ברותא היא ת"ש ר' אליעזר אומר ירכוב בשדה ומנהיג בעיר שאין דרכן של בני אדם לרכוב בעיר אמר ליה רב אשי לרב כהנא אלא מעתה הגביה אָרנקי בשבת שאין דרכן של בני אדם להגביה ארנקי בשבת הכי נמי דלא קני אלא

במקום מנהיג: אי הבי היינו ר' יהודה. הוה מלי לאקשויי מגופה דקתני לו שהיה אחד מושך ואחד מנהיג ש"מ דכחד לד קני: ובקבר גמי רכוב במוסירה. אי גרסינן אי הכי ה"פ אי אמרת בשלמא כשאין מנהיג ברגליו ורכוב קני הבהמה משום דתפים בה א"ש דלא קני מוסירה דבמטלטלין לא שייך קנין של מוסירה אלא בהגבהה או משיכה אבל אי מיירי במנהיג ברגליו לקני נמי מוסירה במשיכת הבהמה אי אמרינן משוך בהמה זו וקני כלים שעליה קני דלקמן מיבעיא לן אי קני אי לא קני ליפשוט מהכא דלא מהני:

והשאר לא קנה לא זה ולא זה. ואפילו אי אמרינן משוך בהמה וקני כלים שעליה קני הכא כיון דתפים במוסירה לא קני רכוב נמי לא קני כדאמרינן אדעתא דידיה אגבהה איהו לא קני כו':

דאי לא תימא הכי מלית שחציה בו'. קנת קשה מנ"ל שלא יחלוק רבי אבהו אף בוה: הואיל ויכול לנתקו ולהביאו אצלו. תימה דמשמע דאם נתקה שהוא קונה כו' משום שעל ידו הוגבהה למעלה משלש ומאי שנא מעני המנקף בראש הזית (גיטין דף נט:) שחין בו גזל אלא מפני דרכי שלום וכן פרק הגוזל קמא (ב״ק דף לח. ושם ד"ה והני מילי) הזורק סלע של חבירו לים פטור ומוקי לה בדאדיי׳ אדויי אלמא לא חשיב מה שהוגבהה

על ידו הואיל וסופו ליפול וי"ל דשאני הכא שתופס בידו אחד מן הראש א"נ הכא איירי כשניתק מן העמוד אינו ארוך כ"כ שיגיע ראש השני לארץ ושלהי שילוח הקן (חולין דף קמא:) דקאמר זיל טרוף אקן דלגבהינהו ולקנינהו המם נמי הוגבהו על ידו יותר ממה שהיה תחילה שהרי קצת מפריחים למעלה לכך די קני: אר הבי רבוב בעיר מאי שעמא דא קני. אי גרסינן א״ה ה״פ אי אמרת בשלמא לא מיירי במנהיג ברגליו לכך בעיר לא קני דלא אולא מחממיה לפי שיש בני אדם שמדברים יחד ויש כמה דברים באמצע הדרכים אלא אי אמרינן במנהיג

ברגליו א"כ אולא מחמתיה טובא ואמאי לא קני:

ואי

משוך

מבטל משיכה דאורחא בגמל את ההנהגה דלאו אורחא וכן בחמור רבינו חננאל איפכא ולכך תנא בתר הכי אחד מושך ואחד מנהיג ולא למעוטי פי׳ איכא חד צד דלא קני יש מי שאומר משיכה בחמור לא קני אבל בגמל רכוב וי"ל כיון שישמיענו שמשיכה . בין במשיכה בין בהנהגה והנהגה שניהם קנו בגמל ובחמור קני. ויש מי שאומר הנהגה פשיטה שהין החד מבטל חבירו משום . בגמל לא קנה אבל חמור בין במשיכה בין בהנהגה קני. פי׳ פגיה רצועות של מוסירה הנתונות על דהאי אורחיה והאי לאו אורחיה אבל במתני' משמיענו שפיר שאין מבטל לחייה ועל פרחתה. סוגיא רכוב ומנהיג ברגליו את מנהיג דשמעתא טלית מונחת על לחודיה לפי שיש ברכוב כל מה שיש גבי קרקע וחציה על גבי עמוד בא אחד והגביה חציה מעל גבי קרקע במנהיג ועוד דתפים בה: אל הבי ליערבינהו ולתנינהו. לפי מאי דק"ד וכא אחר והגכיה חציה דרכוב קני ומשיכה והנהגה בין בגמל שעל גבי עמוד ל). רכוב אי קני אי לא קני ת״ש בין בחמור במדה זו קנה אתא למעוטי שום קנין אחר או רכוב אי קני אי לא קני זו ש ר"א אומר רכוב בשדה קנה וכו' ודחי' התם במנהיג ברגליו אי הכי היינו מנהיג. ופרקי' תרי גווני מנהיג. ואסקי׳ במקח וממכר אי אמר ליה קני כדרך שבני אדם קונין אי ברשות הרבים רכוב קנה.

א) חסר פה בהעתהה ונראה